

המזרת משכונת העוני, שגדלה ללא אהבה

פירונו

שהוא מציין הישג אמנותי בלתי רגיל, או בשל הכבוד הכרוך בקבלתו. פירושו הפרוזאי של קבלת האויסקר, הוא שפע של תעסוקה בקולנוע ואפשרויות לצבירת רווח של מיליונים.

אולם לגבי סופיה לורן, שחקנית הקולנוע האיטלקיה בת ה-28, היתה לקבלת האוסקר משמעות עמוקה הרבה יותר. כבר כיום היא אחת השחקניות המועסקות והיקרות ביותר בעולם, והרחח הכספי הנוסף אינו משחק לגביה תפקיד. ואם בכל זאת התרגשה עד למצעות כילדה קטנה, הרי זה משום שפסלון הזהב הקטן סימל לגביה את המטרה שלקראתה חתרה כל חייה — כריצת ברכ של העולם כולו בפני הממזרת הקטנה משכונת העוני בנאפולי, שלמעלה ממחצית

אחרי לילה ארוך של נדודי שינה, כשהיא מתוחה כל הצת לצלול סל-פוני מעבר-לים, נטשה השבוע סופיה (מת' חרו עם צופיה) לורן (מתחרו עם תורן) את הוילה המפוארת שלה, בת 50 החודרים בשחי של שני מיליון דולר, השיכנת מדרום ל-רומא. היא עברה בטיסה את ששת אלפי המיל המפרידים בין רומא להוליווד, במטרה אחת בלבד: כדי לקבל בטקס חגיגי, מידינו של ברט לאנקסטר, פסל זהב קטן שגובהו 25 סנטימטר ומשקלו שלושה קילוגרם — פרס האוסקר של האקדמיה האמריקאית לסרטים לשחקנית הטובה ביותר של השנה.

לגבי כל שחקן קולנוע בעולם המערבי נחשב האוסקר כשיא ההישגים. לא רק משום

דונמא אופיינית לפולחן לורן בארצות הברית — פניה של סופיה מודבקות בפוטומונטאז' לגופות חשופים בתמונות ובסרטים, הזוכים לפופולריות הודות לחוג המערצים הבינלאומי של סופיה.

התקפת מכבי תל-אביב על שער הפועל פתח-תקוה
האוהבים בבית-חולים

ספורט

כדורגל

ועדות במקום נבחרת

על משחק הכדורגל שנערך היום שבת, בו הסתיים המיפגש בין קבוצות הפועל פתח-תקוה ומכבי תל-אביב בתוצאה תיקו 1:1, כריצת שיעור גלוי:

אין שבאיתי למיגרש הפועל פתח-תקוה, לבוש בכגדים אורחיים ולא בטרנינג, שמעתי

אנשים אומרים: "או, אפשר ללכת הביתה, שייע לא משחק!" עכשיו, זה שלא שייע חקתי נגד הפועל פי תחת-תקוה, זה לא מפני שאני פוחד מהם. להיפך, אני אוהב, במיוחד לשחק נגד יריבים ותיקים בליגה, שמדכרים את הימים ה-

טובים. להגנות שלהם יש גם יותר רספקט אלי. אבל אחרי שנפצעתי לפני שבוע, נריתי לעשות אימון והסטרטים לא הלכו לי. או החלטתי שכדאי שבמקום שחקן פצוע ישחק במשחק הזה צעיר בריא. זה היה משחק גורלי. כמו משחק גמר הליגה. אבל מה אני רוצה להגיד, שראיתי שלשבת על היציע יותר קשה מלשחק על המגרש. ביציע מתרגשים הרבה יותר. כל רגע: "הנה הולכים להכניס גול... הנה כדור מצויין... על המגרש אתה רץ ולא מתרגש בכלל. לא להינם הרבה אוהדים שלנו שוכבים כבר בבית-חולים. ואלה שנשארו בריאים עשו לפני שבוע מיסבה גדולה אצל ליאון לויתן, אחד האוהדים הגדולים שלנו ואחיו של העיתונאי ליפא לויתן ז"ל. הם שמחו עד הבוקר, מפני שהם עוד נשארו בריאים.

פסים קצרים וארוכים. הקבוצה ש' לנו עלתה למשחק במטרה להשיג תיקו. אפילו בימים הטובים שלנו זה היה מבצע קשה על המגרש של הפועל. הקבוצה עלתה בהרכב של צעירים, ביחוד בחלוצים, ששיחקו בלי מנהיג.

ב-20 רגע הראשונים נדמה היה שהמשחק אבוד. הפועל התקיפו בלי הפסק ובעטו פצצות לשער. אבל למולנו גול זה רק כשהכדור נכנס לרשת, וזה לא קרה. גם מצד שני היו התקפות ופיספוסים ואילו במרכז השדה אפשר להגיד שהמשחק היה שקול. מכבי שיחקו את הפסים הקצרים, רגם, והפועל את הפסים הארוכים. אבל ה' פועל לא יכלו לעשות כלום. שאלו מתניה, הבלם שלנו, שבר להם את כל ההתקפות. כבר מזמן שלא ראיתי סופר כזה. לבדו הוא החזיק את ההגנה כל המשחק.

כל הזמן הסתכלתי על השעון. רציתי כבר לשבור אותו, מרוב שהוא לא הלך, ואז, במחצית השנייה, הצליח זכריה רצבי להכניס גול. איך שהם הבקיעו, התחיל כל הקהל לצעוק: "ליגה! ליגה! ליגה!" אבל לפני שהספיקו לזוז, הצליח ניסים בכר להשחית את התוצאה והקהל צעק: "אין אליפות! אין אליפות!" והתוצאה הזאת נשארה עד הסוף.

המשחק היה די חם. גולדשטיין וסטלמן חיפשו זה לזה את הרגליים כל הזמן. זה

עוד חשבונות ישנים מאמריקה. אבל סטלמן, אחרי שראה שלא הולך לו לקצין את גולדשטיין, התחיל עם הצעירים, והכניס לבכר, לצפדיה ולעסיס וזה כבר לא פויר. הוא אמנם היה טוב, אבל מאוד נוקשה. ככה נחלצנו סוף-סוף מסיטו הירידה. בשבוע הבא, במשחק נגד הפועל חיפה, כבר לא יוכל הקהל לצעוק: "ליגה! ליגה!" ואז אפשר יהיה גם לנצח בשקט.

לפני שאני גומר, יש לי עוד מלה אחת בנוגע לנבחרת. בזמן האחרון נכנסה שיטה חדשה. במקום להכין נבחרת, מכינים ועדות ליעוץ לנבחרת. מרוב ועדות אין כדורגל. אז כדאי אולי לחזור לשיטה שאדם אחד, שמוליק סוחר, היה במקום כל הועדות, ואז לפחות היתה נבחרת.

בלי סוטיאונים

לפני למעלה מחצי שנה נפצע כדורגלן נבחרת ישראל ומכבי חיפה, אהרון אמר, בתאונת עבודה בנמל חיפה. אמר שבר או את רגלו, רותק חודשים למיטתו בבית החולים ונראה היה כאילו לא יהיה מסוגל עוד לשחק כדורגל.

או, התייצבה כמעט כל הארץ לצידו של אמר. אמנים הופיעו במגנבית למענו, וכל הכדורגלנים ועמו בפומבי על שמוסדות הספורט מזניחים אותו.

השבוע הזר אהרון אמר למגרשי הליגה הלא מית, במשחק קבוצתו נגד הפועל תל-אביב. שום טקס, ולוא גם צנוע ביותר, לא נערך לכבוד הכדורגלן שהמדינה כולה עקבה אחרי גורלו. הקבוצה המארחת, הפועל תל-אביב, לא מצאה אפילו לנכון להגיש לו זר פרחים צנוע, או ללחוץ את ידו.

משטרה

אלה להשכיר

הלק ניכר מההתפרעויות והשערוריות ב' מופעי הספורט נגרם עקב העובדה שבמקום המופע לא נמצאו די שוטרים להבטחת ה' סדר. כמעט תמיד טענה המשטרה במקרים אלה, כי אין בידה כוח-אדם מספיק. טענה זו הועלתה השבוע שוב עליידי המשטרה, כאשר הודיעה זו כי לא תשלח שוטרים להבטחת משחק הכדורגל בין נבחרת ישראל לקבוצת הונגריה הנוכח, כיוון שהשוטרים עסוקים בהכנות לקראת יום-ההצמאות. אפשר היה להתיחס לטענתה של המשטרה ברצינות, לולא התברר באיתו שבוע שה' סיבה האמיתית לאי-שליחת שוטרים למופעי ספורט אינה נעוצה במחסור בכוח-אדם, אלא בגישה משונה של מפקדי משטרת יש-ראל לבעייה. לדעתם של אלה אין זה מחובב תה של המשטרה לשמור על הסדר באירועים המשמשים מקור הכנסה לגופים ציבוריים או פרטיים. התברר, שאילו הזורם חלק מ' הכנסות אלה לקופת המשטרה, לא היתה זו מתקשה במציאת השוטרים הדרושים. במאמציהם להבטיח את שמירת הסדר ב' קרב האיגרוף על אליפות אירופה במשקל תרגול, שיצרך במחצית חודש מאי ב'פ, ניסו מארגני התחרות לגייס מספר שוטרים גדול ככל האפשר. המשטרה מצידה היתה מוכנה להתחייב רק למינימום המקובל. ה' פתרון נמצא, כאשר התקבלה ההצעה שמאר-גני התחרות ישלמו למשטרה עבור כל שוטר שיוזמן. ההכנסות, בסכום של 15 לירות כל שוטר, תוקדשנה לקרן סעד מיו-חדת של המשטרה.

נוהג זה עשוי להחת תקדים מסוכן לגבי גוף ממלכתי, שמחובתו לשמור על הסדר ולא לשמש אלה להשכיר.